

άρθρο 217, του τελωνειακού κώδικα, το άρθρο 454, παράγραφοι 2 και 3, του, όπως τότε ίσχυε, κανονισμού εφαρμογής του ΚΤΚ, καθώς και το άρθρο 7 της έκτης οδηγίας ΦΠΑ);

- (¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1).
- (²) Οδηγία 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανώσεως (ΕΕ L 76 της 23.3.1993, σ. 1).
- (³) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1).
- (⁴) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/1, σ. 49).

Προσφυγή της 2ας Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-241/08)

(2008/C 197/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: D. Recchia και J.-B. Laignelot)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις για την ορθή μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (¹), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο αιτιάσεις προς στήριξη της προσφυγής της, αντίστοιχες, αντίστοιχα, από παράβαση του άρθρου 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (οδηγία «για τους οικοτόπους»).

Με την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας «για τους οικοτόπους», η οποία απαγορεύει οποιαδήποτε υποβάθμιση των προστατευόμενων οικοτόπων, είναι ρητή και σαφής. Επομένως, η εισαγωγή, με την εθνική νομοθετική ρύθμιση, της έννοιας των «σημαντικών επιπτώσεων», προκειμένου να περιοριστεί η εφαρμογή της προαναφερθείσας διατάξεως σε ορισμένες μόνον ανθρώπινες δραστηριότητες, δεν δικαιολογείται. Ομοίως, ο εθνικός νομοθέτης δεν μπορεί να χαρακτηρίσει κατηγορηματικά ως «μη οχλούσες» ορισμένες δραστηριότητες, όπως το κυνήγι ή την αλιεία, στους τόπους του «Natura 2000», ακόμη κι αν οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται προσωρινά ή βάσει της ισχύουσας εθνικής νομοθεσίας.

Με τη δεύτερη αιτίαση, η Επιτροπή επισημαίνει, καταρχάς, ότι η διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας «για τους οικοτόπους» ορίζει ότι κάθε σχέδιο, μη άμεσα συνδεδεμένο ή αναγκαίο για τη διαχείριση του τόπου, εκτιμάται δεόντως ως προς τις επιπτώσεις του επί του τόπου, πλην των περιπτώσεων όπου επιβάλλεται συστατική ερμηνεία. Η νομοθετική ρύθμιση της καθής παρουσιάζει πρόβλημα από απόψεως κοινοτικού δικαίου, στο μέτρο που απαλλάσσει συστηματικά από τη διαδικασία εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων τις εργασίες, τα έργα και τις διευθετήσεις που προβλέπονται από τις συμβάσεις «Natura 2000».

Εν συνεχεία, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, στο γαλλικό δίκαιο, υφίστανται σχέδια τα οποία δεν προϋποθέτουν διοικητική άδεια ή έγκριση και τα οποία, κατά συνέπεια, δεν υπόκεινται στη διαδικασία εκτίμησης. Εντούτοις, ορισμένα από τα σχέδια αυτά έχουν σημαντικές επιπτώσεις επί των τόπων «Natura 2000», λαμβανομένων υπόψη των σκοπών της διατήρησης των ειδών.

Κατά την Επιτροπή, η εθνική νομοθετική ρύθμιση θα έπρεπε να επιβάλλει στους αιτούντες σαφή υποχρέωση προβλέψεως εναλλακτικών λύσεων για την περίπτωση κατά την οποία η εκτίμηση των επιπτώσεων του σχεδίου διαχείρισεως ενός τέτοιου τόπου είναι αρνητική.

(¹) ΕΕ L 206, σ. 7.

Προσφυγή της 12ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-252/08)

(2008/C 197/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: L. Flynn και A. Alcover San Pedro)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, μη εφαρμόζοντας ορθώς την οδηγία 2001/80/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, για τον περιορισμό των εκπομπών στην ατμόσφαιρα ορισμένων ρύπων (ΕΕ 2001 L 309, σ. 1) (στο εξής: οδηγία), όσον αφορά τη λειτουργία της υπαχθείσας στην πρώτη φάση ατμοηλεκτρικής μονάδας του σταθμού παραγωγής ενέργειας της Delimara και τη λειτουργία του σταθμού παραγωγής ενέργειας στη Marsa, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας σε συνδυασμό με τα παραρτήματά της IV, μέρος Α, VI, μέρος Α, και VII, μέρος Α, και από το άρθρο 12 σε συνδυασμό με το παράρτημα VIII, μέρος Α, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι η υπαχθείσα στην πρώτη φάση ατμοηλεκτρική μονάδα του σταθμού παραγωγής ενέργειας της Delimara υπερβαίνει κατά τη λειτουργία της τα όρια εκπομπών που καθορίστηκαν με την οδηγία όσον αφορά τις εκπομπές διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και κόνιορτου.

Η Επιτροπή ισχυρίζεται επίσης ότι, όσον αφορά τόσο την υπαχθείσα στην πρώτη φάση ατμοηλεκτρική μονάδα του σταθμού παραγωγής ενέργειας της Delimara όσο και τον σταθμό παραγωγής ενέργειας στη Marsa, η Δημοκρατία της Μάλτας παρέβη την υποχρέωσή της για συνεχή μέτρηση των συγκεντρώσεων διοξειδίου του θείου, οξειδίων του αζώτου και κόνιορτου, υποχρέωση την οποία υπέχει από το άρθρο 12 και το παράρτημα VIII, μέρος Α, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 1.

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-256/08)

(2008/C 197/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. O' Reilly και M. Κοντού-Durande)

Καθού: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει

εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τις διατάξεις που τυχόν θέσπισε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και

- να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006.

⁽¹⁾ ΕΕ L 304, σ. 12.

Προσφυγή της 20ής Ιουνίου 2008 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Μάλτας

(Υπόθεση C-269/08)

(2008/C 197/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η μαλτέζικη

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Κοντού-Durande και K. Xuereb)

Καθής: Δημοκρατία της Μάλτας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Μάλτας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2004/83/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για θέσπιση ελάχιστων απαιτήσεων για την αναγνώριση και το καθεστώς των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως προσφύγων ή ως προσώπων που χρήζουν διεθνούς προστασίας για άλλους λόγους, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τις διατάξεις που τυχόν θέσπισε, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Μάλτας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 10 Οκτωβρίου 2006

⁽¹⁾ ΕΕ L 304, σ. 12.